

[Vestergaard Poulsen.]

tet at gøre, står i fare for at måtte vige for det, man kalder fremskridt i frihedens hellige navn. Det er for mig et påfaldende træk i tidens udvikling, at medens vi er meget omhyggelige med at lovgive om de fysiske områder, levnedsmiddelkontrol, forureningskontrol vedrørende vore vandløb, luften, vi indånder osv., så er vi ikke nær så omhyggelige, når det drejer sig om det, som skal nære vor ånd, vor sjæl. Meget tyder på, at den uhammede frihed ofte gør menneskene og ikke mindst ungdommen ufri og desillusioneret som aldrig før.

Jeg forstår, at justitsministeren får sit lovforslag om filmcensur igennem; men jeg kan altså ikke medvirke og agter ved tredje behandling at stemme imod lovforslaget.

Lembourn: I anledning af fru Lene Christensens ændringsforslag vil jeg gerne sige, at jeg har den største sympati for motivet, nemlig at sikre den kunstneriske frihed bedst muligt. Men når jeg ikke kan stemme for ændringsforslaget og ikke kan anbefale det høje ting at gøre det, er det, fordi jeg tror, at man, hvis man gennemførte det, ville opnå lige det modsatte af hensigten.

Hvis man prøver at sætte sig i drejebogsforfatterens situation — og det er jo en af de kunstnere, det drejer sig om i denne sag — hvad vil han så foretrække? Vil han foretrække at kunne få lov at lave sin film, som det passer ham, og derefter få den forelagt for censuren og få klippet noget ud, hvis den skal vises for børn, men dog bevare den, som den er, sådan som han har lavet den, når den bliver vist for voksne? Eller vil han udsætte sig for, at produceren, filmselskabet, forinden siger til ham: „Hør, det her går ikke. Hvis du tager den scene med, så får vi den ikke godkendt“, og dermed risikere at få et meget stærkere indgreb i den kunstneriske helhed, han er ved at skabe, fordi man derved ikke alene vil tage ganske bestemte scener ud, men simpelt hen vil prøve på at påvirke ham til at lave en helhed, som er anderledes end den, han har tænkt sig? Risikoen her er langt større. Jeg vil da som drejebogsforfatter langt foretrække bag efter at kunne sige, idet jeg støttede mig på ophavsretten, at jeg ikke kan acceptere den beklipping, som censuren foreslår, og som

jeg i kraft af ophavsretten ikke behøver at acceptere. Så kan den kun vises for voksne, men så vises den dog i den form, hvori forfatteren og instruktøren har skabt den.

Jeg tror derfor, at fru Lene Christensens ændringsforslag i virkeligheden udsætter instruktøren og drejebogsforfatteren for en større pressionsmulighed fra produceren, end bestemmelsen i lovforslaget gør. Uanset, at vi har den samme målsætning, kan jeg altså ikke anbefale tinget at stemme for dette ændringsforslag.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg vil gerne takke udvalget for den grundige behandling af dette lovforslag. Jeg er ganske enig med de ordførere, der vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt censuren også for børn kunne ophæves, har sagt, at vi ved for lidt endnu på disse områder til at kunne ophæve den, og at vi må være forsigtige, når vi bevæger os her, indtil vor viden er forøget i betydelig grad.

Jeg er også ganske enig med hr. Lembourn i de bemærkninger, han gjorde om fru Lene Christensens ændringsforslag.

Jeg vil gerne sige til hr. Vestergaard Poulsen, at vi jo stadig har den mulighed gennem koncessionerne at gribe ind over for biografteatre, der skulle gå hen og vise pornografiske film. Må jeg i øvrigt sige, at det er min opfattelse, som jeg vist flere gange har givet udtryk for herfra, at intet i virkeligheden giver en bedre regulering af forholdene end friheden. Jeg tror på folks fornuft; jeg tror på, at det vil blive et meget lille antal mennesker, der vil indlade sig på at se pornografiske film.

Lene Christensen: Jeg var selvfølgelig fuldstændig klar over, at hr. Lembourn ville være i en vanskelig situation i denne debat. Det forstår jeg godt, det er svært at repræsentere både producenterne og kunstnerne i sådan et tilfælde. Men jeg forstår ikke argumentationen, og jeg fastholder stadig væk, at der må være forskel på at klippe i noget, som man endnu ikke har færdiggjort, og dermed have en chance for at tillempe de krav, som stilles af producenten, som man dog er ansat af, og så når man har afleveret et færdigt kunstprodukt, at blive stillet over for efter film-